

Αριθμός 71

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962,
4 ΤΟΥ 1966, 31 ΤΟΥ 1969, 7, 49 ΚΑΙ 65 ΤΟΥ 1979
ΚΑΙ 7 ΤΟΥ 1980)

Κανονισμοί γινόμενοι υπό τοῦ Συμβουλίου Βελτιώσεως
Στροβόλου τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας

Τὸ Συμβούλιον Βελτιώσεως Στροβόλου τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας, ἐνασκοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτίωσις) Νόμου, Κεφ. 243, θεσπίζοντες τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι θ' ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτίωσις) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Στροβόλου τοῦ 1982 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτίωσις) Κανονισμῶν Στροβόλου 1951 ἕως 1981 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ κανονισμοί») καὶ οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτίωσις) Κανονισμοὶ Στροβόλου 1951 ἕως 1982.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτον:
27. 6.51
17.12.52
15. 8.57
10. 5.66
16. 1.70
23.12.71
16. 3.73
20.12.74
21. 2.75
21. 3.75
20. 2.76
21. 5.76
29.10.76
31. 3.77
13. 5.77
18. 8.78
24.11.78
16. 2.79
14. 9.79
16. 8.80
5. 9.80
24.10.80
29. 5.81.

2. Ὁ Κανονισμὸς 205 τῶν βασικῶν κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος αὐτοῦ τῶν ἀκολουθῶν νέων παραγράφων (2), (3), (4), (5), (6) καὶ (7) τοῦ ὑφισταμένου Κανονισμοῦ 205 ἀριθμουμένου ὡς παράγραφος (1) :

«(2) Ἐὰν ὑπάλληλος ἀποθάνῃ συνεπείᾳ τραυμάτων ἢ ὑπὸ συνθήκας αἰτίνας ἀναφέρονται εἰς τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ καταλείπῃ χήραν ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Κανονισμοῦ ἀναφερόμενα ὠφελήματα, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ σύνταξιν εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον αὕτη παραμένει ἀνύπανδρος, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 10/60 (δέκα ἐξηκοστὰ) τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα.

(3) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ :

(α) Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τέκνον ἢ τέκνα, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ 1/6 τῆς ὑπὸ τῆς ρηθείσης παραγράφου (2) καθοριζομένης συντάξεως·

- (β) εάν ο άποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα, αλλά δέν καταλείπει χήραν ή δέν χορηγείται σύνταξις εις την χήραν, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον έκ ποσοϋ διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου·
- (γ) εάν ο άποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα και χήραν εις την όποίαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει της παραγράφου (2) και ή χήρα άκολούθως άποθάνη, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον από της ήμερομηνίας του θανάτου της χήρας έκ ποσοϋ διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου.

Νοείται ότι :

- (i) Σύνταξις δέν είναι πληρωτέα δυνάμει της παρούσης παραγράφου καθ' οίονδήποτε χρόνον διά πλείονα τών τριών τέκνα·
- (ii) σύνταξις χορηγηθείσα εις θήλυ τέκνον δυνάμει της παρούσης παραγράφου τερματίζεται όταν τό τέκνον νυμφευθῇ·
- (iii) τό Συμβούλιον δύναται νά διατάξη την συνέχισιν καταβολής συντάξεως διά τέκνον, τό όποιον καιτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού υπέστη καθ' όν χρόνον έδικαιούτο εις σύνταξιν, πνευματικήν ή σωματικήν άναπηρίαν πιστοποιουμένην ιατρικώς και καθιστώσαν αυτό άνίκανον νά κερδίζη τά προς τό ζήν. Ή τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' άποφάσεως του Συμβουλίου, εάν τοϋτο καθ' οίονδήποτε χρόνον ίκανοποιηθῇ δι' ιατρικής άποδείξεως ότι ή άναπηρία έπαυσεν ύφισταμένη ή δέν έμποδίζει τό έν λόγω τέκνον νά κερδίζη τά προς τό ζήν.

(4) Οίαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού μειοϋνται κατά ποσόν ίσον προς τό έν τρίτον του έτησίου ποσοϋ του λόγω θανάτου καταβαλλομένου ώφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περι Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός νόμου τροποποιούντος ή άντικαθιστώντος αυτόν.

(5) Οίαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού όμοϋ μετά του έτησίου παντός λόγω θανάτου καταβαλλομένου ώφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περι Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή άντικαθιστώντος αυτόν έν ουδεμιᾷ περιπτώσει ύπερβαίνουσι τάς κατά την ήμέραν του θανάτου έτησίας συνταξίμους άπολαθάς του υπαλλήλου.

(6) Διά τούς σκοπούς του παρόντος Κανονισμού ή λέξις 'τέκνον' σημαίνει τέκνον τό όποιον είναι κάτω της ήλικίας τών δεκαέξ έτών ή τό όποιον είναι άνω της ήλικίας ταύτης αλλά κάτω της ήλικίας τών δεκαεννέα έτών και φοιτᾷ εις σχολήν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ή άλλο εκπαιδευτικόν ίδρυμα ή έξασκεῖται ύφ' οίουδήποτε προσώπου δι' οίονδήποτε έπιτήδευμα, έπάγγελμα ή τέχνην υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε νά απαιτήται παρ' αυτού νά άφιεροῖ εις την φοίτησιν ή έξάσκησιν τό σύνολόν του χρόνου του, περιλαμβάnei δέ—

(α) Τέκνον γεννηθέν μετά τόν θάνατον του γονέως·

(β) θετόν η εξώγαμον τέκνον γεννηθέν πρό της ήμερομηνίας του τραύματος και πλήρως η κυρίως εξαρτώμενον εκ του αποθανόντος υπαλλήλου διά την συντήρησίν του και

(γ) τέκνον υιοθετηθέν νομίμως πρό της ήμερομηνίας του τραύματος και εξαρτώμενον ως προανεφέρθη.

(7) Αί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δέν εφαρμόζονται έν περιπτώσει θανάτου υπαλλήλου όταν η χήρα η τά τέκνα αυτού η άμφότερα δικαιούνται εις οιονδήποτε έτερον ωφέλημα δυνάμει των παρόντων Κανονισμών :

Νοείται ότι εάν τό δυνάμει του Κανονισμού 207 χορηγητέον φιλοδώρημα είναι συνολικώς μικρότερον των δυνάμει του παρόντος Κανονισμού χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αί συνολικώς μεγαλύτερα συντάξεις.».

3. Ο Κανονισμός 207 των βασικών κανονισμών διά του παρόντος διαγράφεται και αντικαθίσταται υπό του ακόλουθου Κανονισμού :

«Κανονισμός 207 :

“Όταν υπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν και μη υπηρετών επί δοκιμασία η επί συμβάσει αποθάνη έν υπηρεσία, τό Συμβούλιον, τη έγκρίσει του Υπουργού, δύναται νά χορηγήσῃ εις τόν νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού φιλοδώρημα μη υπερβαίνον τόν έτήσιον μισθόν αυτού η τό έφ’ άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα εις τό όποιον τυχόν θά έδικαιούτο, εάν τουτο είναι μεγαλύτερον.

Διά τούς σκοπούς του παρόντος Κανονισμού ‘έφ’ άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα’ σημαίνει τό φιλοδώρημα τό όποιον θά έχορηγείτο εις τόν υπάλληλον δυνάμει της παραγράφου (1) του Κανονισμού 206 εάν κατά τόν χρόνον του θανάτου του είχεν άφυπηρετήσει υπό τās περιστάσεις τās περιγραφομένας εις την παράγραφον (δ) του Κανονισμού 209 και είχεν άσκήσει έκλογήν δυνάμει του Κανονισμού 206 όπως λάβῃ ήλαττωμένην σύνταξιν και φιλοδώρημα.».

4. Οί βασικοί κανονισμοί τροποποιούνται διά της προσθήκης εϋθός μετά τόν Κανονισμόν 207 των ακόλουθων νέων Κανονισμών αριθμουμένων ως 207Α, 207Β, 207Γ, 207Δ, 207Ε, 207Στ, 207Ζ, 207Η και 207Θ :

«Κανονισμός 207Α :

(1) Τηρουμένων των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, επί τῷ θανάτῳ συνταξίμου υπαλλήλου η άρρενος συνταξιούχου εις τούς όποιους εφαρμόζονται αί πρόνοιαι των παρόντων Κανονισμών, τό Συμβούλιον δύναται νά χορηγήσῃ διά την υπηρεσίαν αυτού—

(α) “Όταν καταλείπῃ χήραν, σύνταξιν εις την χήραν (έν τοίς έφεξῆς αναφερομένην ως ‘σύνταξις χήρας’) και

(β) όταν είχε σύζυγον καθ’ οιονδήποτε χρόνον κατόπιν της όρισθείσης ήμερομηνίας (είτε ό γάμος παρέμεινεν έν ισχύι μέχρι του θανάτου του είτε όχι και είτε σύνταξις χήρας χορηγείται η δυνατόν νά χορηγηθῇ είτε όχι), σύνταξιν πρός όφελος των εκ του γάμου τέκνων και εις όρισμένας περιπτώσεις, άλλων τέκνων αυτού η αυτής (έν τοίς έφεξῆς αναφερομένην ως ‘σύνταξις τέκνων’) :

Νοείται ότι, διά τούς σκοπούς του παρόντος Κανονισμού δέν λαμβάνεται ύπ’ όψιν γάμος του αποθανόντος τελεσθείς άφ’ ότου έπαυσε νά είναι υπάλληλος, πᾶσα δέ έν τῷ παρόντι Κανονισμῷ αναφορά εις γάμον, σύζυγον, χήραν η τέκνα του αποθανόντος έρμηνεύεται αναλόγως.

(2) Σύνταξις δὲν χορηγεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐκτὸς ἐάν :

- (α) Ὁ ἀποθανὼν ἦτο συνταξιοῦχος ἢ
- (β) ὁ ἀποθανὼν ἐδικαιούτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν (εἴτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι ἐχορηγήθη εἴτε ὄχι) ἢ
- (γ) ὁ ἀποθανὼν ὑπηρετεῖ ἀκόμη ὡς ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του καὶ ἐάν εἶχε τότε ἀφυπηρετήσῃ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 209 καὶ 209Α θὰ ἐδικαιούτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως.».

«Κανονισμός 207B :

(1) Σύνταξις χήρας δὲν χορηγεῖται ἐάν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου συνέζη μετ' ἄλλου ἀνδρὸς ἢ ἐάν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου ἡ χήρα ἐπανενυμφεύθῃ· ἐάν δὲ κατόπιν τῆς χορηγήσεως συντάξεως χήρας ἡ χήρα ἐπανενυμφεύθῃ ἡ σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (1), ἡ σύνταξις χήρας καταβάλλεται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου μέχρι τοῦ θανάτου τῆς χήρας.».

«Κανονισμός 207Γ :

(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ σύνταξις χήρας ὑπολογίζεται—

- (α) Ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν, πρὸς ἓν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν ἢ
- (β) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν, πρὸς ἓν τρισχιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν εἴκοστὸν τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν, δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν :

Νοεῖται ὅτι ἐάν ὁ συντάξιμος ὑπάλληλος εἶχε, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 209 συμπληρώσει ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, θεωρεῖται οὗτος ὡς συμπληρώσας εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἢ δὲ προστεθεῖσα περίοδος ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν, ὡς καθορίζεται ἐν τῷ Κανονισμῷ 207Ζ. Ἐάν ὅμως ἡ χρονικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἡλικίας του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου, ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του δυνάμει τῶν Κανονισμῶν 209 καὶ 209Α καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ἀναγκαστικῆς ἀφυπηρετήσεως αὐτοῦ προστιθεμένη εἰς τὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του εἶναι κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, τὸ μικρότερον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὑποκαθιστᾷ τὰ εἴκοσι ἔτη κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς καταβλητέας συντάξεως :

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἡ σύνταξις χήρας δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία ὄγδοα τῆς πλήρους συντάξεως τοῦ ἀποθανόντος.

(2) Ἡ σύνταξις χήρας συνταξιούχου ἀφυπηρετήσαντος πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τῆς εἰς αὐτὸν

καταβαλλομένης συντάξεως κατά την ημερομηνίαν τοῦ θανάτου του, ἐξαιρουμένου τοῦ τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος.

(3) Ἡ ἐλαχίστη δυνάμει τῆς παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις εἶναι πενήντα δύο λίραι ἑτησίως. Τὸ αὐτὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν δυνάμει τῆς παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, ἀλλ' αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι καὶ ἑξ ἑξ ἑτησίως πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν ἢ θεωρεῖται ὅτι κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁποῖα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς συντάξεως.».

«Κανονισμός 207Δ:

(1) Σύνταξις τέκνων χορηγεῖται ἐὰν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιοῦνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὴν παράγραφον (7).

(3) Δὲν δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν τέκνων ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ—

(α) Τέκνα τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα μετὰ πάροδον δέκα μηνῶν ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα ἢ υἱοθετηθέντα μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ ἀφ' ὅτου ὁ ἀποθανὼν ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(4) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (3), δὲν χορηγεῖται σύνταξις διὰ—

(α) Ἐξώγαμον τέκνον τοῦ ἀποθανόντος· ἢ

(β) θετὸν τέκνον τοῦ ἀποθανόντος καὶ τέκνον συζύγου αὐτοῦ· ἢ

(γ) θετόν, υἱοθετηθὲν ἢ ἐξώγαμον τέκνον συζύγου αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τέκνον ἐξηρτᾷτο πλήρως ἢ κυρίως ἐκ τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

(5) Δὲν χορηγεῖται σύνταξις τέκνων διὰ θῆλυ τέκνον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἔγγαμον καὶ σύνταξις τέκνων χορηγηθεῖσα διὰ θῆλυ τέκνον τερματίζεται ὅταν τοῦτο νυμφευθῇ.

(6) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέστη καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιούτο εἰς σύνταξιν τέκνων, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν, πιστοποιουμένην ἱατρικῶς καὶ καθιστῶσαν τοῦτο ἀνίκανον νὰ κερδίῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐὰν τοῦτο καθ' οἷον δήποτε χρόνον ἱκανοποιηθῇ δι' ἱατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(7) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος «τέκνον» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτο ἀποδιδομένην ἔννοιαν ὑπὸ τῆς παραγράφου (6) τοῦ Κανονισμοῦ 205.».

«Κανονισμός 207Ε:

(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγείται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν οἰονδήποτε ὑπαλλήλου ἀλλὰ—

- (α) Τὸ ποσοστὸν αὐτῆς ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὴν δικαιουμένων τέκνων· καὶ
- (β) καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα καὶ κατὰ τοιαῦτα τμήματα ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει· καὶ
- (γ) τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἅπασα ἢ οἰονδήποτε τμήμα αὐτῆς καταβάλλεται, χρησιμοποιεῖ τὸ εἰς αὐτὸ καταβληθὲν ποσόν, ἄνευ διακρίσεως, πρὸς ὄφελος ἀπάντων τῶν τέκνων τὰ ὁποῖα δικαιούνται εἰς αὐτὴν ἢ πρὸς ὄφελος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει.

(2) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν δὲν καταλείπη χήραν, ἢ ἐὰν καταλείπη χήραν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν συντάξεως τέκνων εἶναι—

- (α) Ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, κατὰ πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν μεγαλύτερον τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, ἴσον πρὸς τὴν σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν.

(3) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν καταλείπη χήραν, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν τῆς συντάξεως τέκνων διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι—

- (α) Ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, ἴσον πρὸς τὴν καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, τὰ δύο τρίτα τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἓν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.

(4) Διὰ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (2) ἀναφερομένην σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (3) ἀναφερομένην καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ (3) τοῦ Κανονισμοῦ 207Γ διατάξεις.»

«Κανονισμός 207ΣΤ':

(1) Τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενα ὡς 'εἰσφορεῖς') καταβάλλουσιν εἰσφοράς δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένας ὡς 'περιοδικαὶ εἰσφοραὶ'):

- (α) Πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἄσκει τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ· καὶ
- (β) πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν.

(2) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπὸ εἰσφορέως δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τῶν ἐκάστοτε ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαβῶν αὐτοῦ καὶ καταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων.

(α) Ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως, ὁ ὁποῖος διетέλει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως ὁ ὁποῖος καθίσταται εἰσφορεὺς καθ' οἷονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(3) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν μηνιαίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εἰσφορέως κατὰ προσέγγισιν τοῦ πλησιεστέρου πολλαπλασίου τῶν πέντε μίλς.

(4) Ἐὰν εἰσφορεὺς διατελῇ ἐπ' ἀδείᾳ μετ' ἡλαττωμένου μισθοῦ ἢ ἄνευ μισθοῦ ἢ διατελῇ ἐν διαθεσιμότητι, εἰσφέρει οὗτος κατὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (2) καθοριζόμενον ποσοστόν.

(5) Ἡ ὑποχρέωσις διὰ περιοδικὰς εἰσφοράς δημιουργεῖται ἡμερησίως καὶ αἱ εἰσφοραὶ αὗται ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ὑστέρων μηνιαίως ἐκ τῶν ἀπολαθῶν τοῦ εἰσφορέως, ἐὰν δὲ διαρκούσης χρονικῆς περιόδου ἀδείας ἄνευ μισθοῦ εἰσφορεὺς δὲν καταβάλλῃ τὰς εἰσφοράς του τὸ ποσὸν τῶν καθυστερημένων εἰσφορῶν του ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν καταβλητέων εἰς αὐτὸν κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ἀπολαθῶν εἰς τοιαύτας δόσεις οἷας τὸ Συμβούλιον ἤθελεν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὀρίσει.»

«Κανονισμὸς 207Ζ:

(1) Πᾶς εἰσφορεὺς ὑπηρετῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ὅστις εἶχε προηγουμένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δύναται, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφοράς δι' οἷανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται πρὸς ἓν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἑξηκοστὸν τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εἰσφορέως ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 207Γ καθοριζομένου ποσοστοῦ.

(2) Τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐκλογῆς ἀσκεῖται ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιον καὶ καθορίζοντος τὴν χρονικὴν περίοδον ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπάλληλος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφοράς καὶ τὴν μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλλῃ τὰς εἰσφοράς ταύτας.

(3) Αἱ διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφοραὶ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εἰσφορέως δι' ἑκαστον συμπεπληρωμένον ἔτος προηγουμένης ὑπηρεσίας καὶ κατ' ἀναλογίαν δι' ἑκαστον συμπεπληρωμένον μῆνα προηγουμένης ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὁποίους οὗτος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλλῃ εἰσφοράς.

Αἱ εἰσφοραὶ αὗται δύναται νὰ καταβληθῶσι διὰ πληρωμῆς ἐφ' ἅπαξ, εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκλογῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς ἡ ἀρχικὴ εἰσφορά) εἴτε δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδώρηματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρετήσεως ἢ τοῦ θανάτου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς ἡ τελικὴ εἰσφορά).

(4) Ἐάν οἰοσδήποτε ἄρρην ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἡμερομηνίας χωρὶς νὰ ἔχη ἀσκήσῃ δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τῆς παραγράφου (1), θεωρεῖται οὗτος ὡς ἀσκήσας τὸ τοιοῦτο δικαίωμα διὰ τὸ σύνολον τῆς προηγουμένης συντάξιμου ὑπηρεσίας του καὶ αἱ καταβλητέαι εἰσφοραὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 207 δυνάμενου νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδωρήματος.

(5) Πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ἔχων προηγουμένην ὑπηρεσίαν δυνάμενην νὰ λογισθῇ διὰ σκοποὺς συντάξεως ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εἰσφοράς δι' οἰαδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας δύνανται, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀφ' οὗ καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος ἢ ἐντὸς τοσαύτης περαιτέρω χρονικῆς περιόδου οἷαν τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἐν οἰαδήποτε εἰδικῇ περιπτώσει ἐπιτρέψει, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς καθωρισμένas εἰσφοράς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αἱ καθωρισμέναι εἰσφοραὶ καταβάλλονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὡς διαλαμβάνει ἡ παράγραφος (3) καὶ ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 207Γ καθοριζομένου ποσοστοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἡ δυνάμει τῆς παραγράφου (2) ἐκλογή.».

«Κανονισμός 207Η:

(1) Ἐάν —

(α) Εἰσφορέυς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς, ἀποθάνῃ, ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος καὶ δὲν εἶχε νυμφευθῇ καθ' ὅλην τὴν χρονικὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ ἢ

(β) εἰσφορέυς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς, ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ μὴ δικαιούται εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν τὸ σύνολον τῶν περιοδικῶν εἰσφορῶν καὶ πᾶσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ἐπιστρέφονται εἰς αὐτόν ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(2) Ἐάν ἡ σύζυγος εἰσφορέως καταβάλλοντος περιοδικὰς εἰσφοράς προαποθάνῃ αὐτοῦ, οὗτος δέ, χωρὶς νὰ συνάψῃ ἄλλον γάμον, ἀποθάνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀφυπηρετήσῃ αἰ ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του καταβληθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ πᾶσα καταβληθεῖσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ ἐπιστρέφονται εἰς αὐτόν ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(3) Ὅταν διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφορέως θὰ κατεβάλλετο τελικὴ εἰσφορὰ δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ του ἐπὶ συντάξει, δὲν καταβάλλεται τοιαύτη τελικὴ εἰσφορὰ ὅταν οὗτος εἶναι ἄγαμος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του ἢ ὅταν σύνταξις εἰς τὴν χῆραν αὐτοῦ δὲν εἶναι καταβλητέα.

(4) Ὅσakis οἰαιδήποτε εἰσφοραὶ δέον νά ἐπιστραφῶσι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπιστρέφονται αὐτὰι μεθ' ἅπλου τόκου πρὸς τοσοῦτον ἐπιτόκιον ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἐκάστοτε καθορίσει.»

«Κανονισμὸς 207Θ:

Τηρουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως αὐτῶν, οἱ Κανονισμοὶ 207Α ἕως 207Η ἐφαρμόζονται—

(α) Εἰς πάντα ἄρρενα ὑπάλληλον τοῦ Συμβουλίου ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος:

Νοεῖται ὅτι πᾶς τοιοῦτος ὑπάλληλος δύναται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως τῶν παρόντων Κανονισμῶν, νά ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως, δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιον, δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τῶν Κανονισμῶν 207Α, 207Β, 207Γ, 207Δ, 207Ε, 207ΣΤ, 207Ζ καὶ 207Η τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

(β) Εἰς πάντα ἄρρενα ὑπάλληλον τοῦ Συμβουλίου (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν εἴτε μετὰ ταύτην), ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν.»

5. Οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 209 τοῦ ἀκολουθοῦ νέου Κανονισμοῦ ἀριθμομένου ὡς 209Α.

«Κανονισμὸς 209Α—

Εἰς ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος ἀφυπηρετεῖ ἔνεκεν ἀδυναμίας ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ λόγω πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀνικανότητος δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 209 καὶ ὁ ὁποῖος συνεπλήρωσεν ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα ἐτῶν ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν εἰς συντάξιμον θέσιν δυνατὸν νά χορηγῇται ἡ αὐτὴ σύνταξις ἡ ὁποία θά ἐχορηγεῖτο εἰς αὐτὸν ἐὰν συνεπλήρωνεν εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν.»

6. Ὁ Κανονισμὸς 215 τῶν βασικῶν κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως, εἰς τὴν προσήκουσαν ἀλφαθητικὴν τάξιν, τῶν ἀκολουθῶν ὀρισμῶν:

«ὀρισθεῖσα ἡμερομηνία» σημαίνει τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν παρόντων τροποποιητικῶν Κανονισμῶν

«ὑπηρεσία ἄνευ εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἀρχικαὶ ἢ τελικαὶ εἰσφοραὶ ὡς ὀρίζονται ἐν ταῖς παραγράφοις (1) ἕως (5) τοῦ Κανονισμοῦ 207Ζ δὲν καταβάλλονται

«ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν κατόπιν τῆς ὀρισθεῖσης ἡμερομηνίας διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς προνοεῖται ἐν ταῖς παραγράφοις (1) καὶ (2) τοῦ Κανονισμοῦ 207ΣΤ ἢ ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν ἀρχικαὶ εἰσφοραὶ ἢ ἐγένετο συμφωνία πρὸς καταβολὴν τελικῶν εἰσφορῶν δι' ἀφαίρεσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ᾧ ἀπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ὡς προνοεῖται ἐν ταῖς παραγράφοις (1), (2), (3), (4) καὶ (5) τοῦ Κανονισμοῦ 207Ζ.

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν.

